

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der kommer vi nok til den helt afgørende forskel på hr. Sjursen og mig, for hvad er evangeliet? Det er et ord, der tilsiges: Du har dine synders forladelse. Det er det, der siges. Det er ikke kun søndag kl. 10.00. Det siges, hvor som helst det bliver forkyndt, men det er såvist et ord, der siges, og det er altså ikke noget med bestemte organisationer eller andre strukturer eller noget i den stil, der skal til, for at det kan siges.

Evangeliet er et ord, der siges, og der hersker den fuldstændige frihed i folkekirken, at der ikke er nogen, der er mere kristelig eller kirkelig end andre og derfor har en større basis eller en større garant for, at man kan sige det rigtigt og skal have lov til at sidde på de rette strukturer.

Der er nok en ganske afgørende forskel på hr. Sjursen og mig i forståelsen af, hvad evangeliet er, og hvad det er, der skal siges. Jeg tror, det er det, der er baggrunden.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Ved en fejl kom hr. Krarup til at være sidste taler, og det er jeg sådan set ret ked af, for jeg synes, hr. Krarups indlæg her til sidst netop meget godt illustrerer, hvorfor der er så delte meninger om kirkepolitikken netop nu.

Hr. Krarup sagde, at der var sådan tre grupper, der ville have et sådant magtudredningsarbejde. Det var dels nogle, der var levn fra oplysningstiden og stod for den politiske korrekthed, det var nogle, som var optaget af det multietniske, og så var det – selvfølgelig – folk, der repræsenterede ren holdningsløshed. Alt sammen bundet sammen i det sidste indlæg med magtsyge.

Men når man har den holdning over for seriøse forslag om f.eks. et udredningsarbejde, fremsat af folk, som er dybt engagerede i den danske folkekirke, så får debatten altså en meget skæv tone og en meget ubehagelig tone.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan kun sige, at interessen for tonen aldrig har været en, jeg har dyrket meget. Jeg er fuldstændig klar over, at der fra en vis side her i salen, også i offentligheden, er en interesse i at mistænkeliggøre folkekirken, fordi vi er nogle stykker, der altså skal være de særlig gruelige, som støtter den, og derfor kan man ikke støtte folkekirken.

Jeg må indrømme, at jeg ikke kan tage det alvorligt, og jeg synes, en sådan argumentation er et vidnesbyrd om, hvilket letfærdigt forhold man har til den folkekirke, man i øvrigt siger man støtter. Hvis det, at hr. Jesper Langballe og jeg støtter folkekirken, skulle føre til, at folk begyndte at tage afstand fra den, så har de jo dokumenteret, hvor lidt vægt der overhovedet er i det, de siger og står for.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er jo så endnu en gang slået fast, at hvis man tillader sig at have en anden opfattelse end hr. Søren Krarup, bl.a. at der er brug for at se på grænserne mellem stat og kirke, ja, så er det udtryk for magtsyge, og så vil man i virkeligheden ikke folkekirken noget godt. Det er vel nok et godt budskab at sende til Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og alle medlemmerne af menighedsrådene landet over, som har en anden opfattelse.

Kl. 12.40

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt gøre hr. Helveg Petersen opmærksom på, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer ikke er menighedsrådsmedlemmerne, og jeg kan fortælle, at det menighedsråd, jeg er formand for, ikke er medlem.

Jeg vil sige, at vi meget bevidst ville undgå at være medlem, fordi vi ville understrege, at denne forening, der netop har en interesse i at herske over folkekirken – jeg beklager, men jeg aner en magtbevidsthed i den – ønsker vi ikke at være medlem af, og jeg siger, at vi i virkeligheden er repræsentative for de fleste menighedsrådsmedlemmer. Det er min påstand, men den kan godt være rigtig alligevel.

Derfor vil jeg altså sige med hensyn til forargelsen over tonen, fordi man tillader sig at forholde sig kritisk til folk, der kalder sig kirkelige i modsætning til de andre, der åbenbart ikke er rigtig kirkelige, at jeg har svært ved at være forarget over, at man faktisk tillader sig at sige, hvad man mener i den sammenhæng også, fordi det faktisk har en vis relevans.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg hører til dem, der ikke kan blive forarget over, at folk siger, hvad de mener, men jeg kan blive forarget, hvis man ikke giver den samme